

AKTIONSGRUPPEN ARBEJDER AKADEMIKER
FOLKEBEVÆGELSENS FAGLIGE UDVALG

København, den 13. december 1985

*Vedrørende ændringer i Romtraktatens artikler 36 og 100 og konsekvenser heraf
for dansk miljøpolitik*

Af Tove Jørgensen, kultursociolog

Indledningsvis må det slås fast, at nationalt fastsatte sundheds- og sikkerhedskrav til varer og produkter ikke udgør nogen hindring for varernes frie bevægelighed eller for konkurrencevilkårene, såfremt der stilles de samme krav til importerede som til nationalt fremstillede varer og produkter.

Et ønske om at tilsidesætte det enkelte medlemslands selvbestemmelsesret ved at ophæve énstemmighedsprincippet i Romtraktatens artikel 100, kan derfor kun have til formål at harmonisere kvalitetskravene til produkterne. Dette vil for Danmarks vedkommende betyde forringelser eller stilstand både med hensyn til forbrugerbeskyttelse og til miljø- og sikkerhedsspørgsmål. Internationalt vil det betyde stagnation for udviklingen af miljøforbedrede produkter, idet producenterne bliver henvist til at konkurrere udelukkende på prisen uden at være tvunget til at overholde politisk fastsatte kvalitetskrav, der erfaringsvis lettest gennemføres nationalt.

Endelig vil de foreslåede ændringer af Romtraktatens artikler 36 og 100 overlade EF-Kommissionen en betydelig kompetence, som Rådet eller de enkelte medlemsstater hidtil har udøvet alene. Denne kompetenceoverførelse er i realiteten sagligt ubegrænset, da det overlades til Kommissionen selv at afgøre, hvilke begrænsninger der ligger i de meget bredt formulerede principper i artiklerne. Det er ikke politisk betryggende, at det ikke er muligt klart at overskue, hvad denne kompetencedelegation fra folketings til EF-institutionerne indebærer.

Vedrørende artikel 100

Den nuværende artikel 100 i Romtraktaten sikrer, at et medlemsland ikke kan påtvinges regler af EF-institutionerne eller af andre medlemslande. Det sikrer énstemmighedsprincippet.

Hvis den foreslåede ændring med en tilføjelse af artikel 100 a gennemføres vil et flertal af medlemslande kunne påtvinge det enkelte land bestemmelser, som det ikke ønsker at medvirke til.

Der bør erindres om den årelange dialog, der fandt sted mellem Rådet, EF-Kommissionen og den danske regering vedrørende rækkevidden af direktiver til fjernelse af tekniske handelshindringer i henhold til artikel 100 i forhold til nationalt fastsatte arbejdsmiljøregler. Sluterklæringen fra *Kommissionen afviste det danske krav om en præambel til direktiverne, der skulle fastsætte retten til nationale anvendelsesforskrifter. Begrundelsen fra Kommissionens side herfor var udtrykkelig henvisning til énstemmighedsprincippet i artikel 100*, der gør det muligt for det enkelte land at blokere direktiver, som det anser for utilstrækkelige (Jfr. Kom (82) 274 af 19. maj 1982). *Det er netop dette énstemmighedsprincip, man nu vil ophæve!*

Vedrørende artikel 36

Desuden udelukkes anvendelsen af artikel 36 i et ikke på forhånd kendt omfang samtidig med, at *fortolkningsretten til, hvad der indebærer sundheds- og sikkerhedsrisici i rela-*